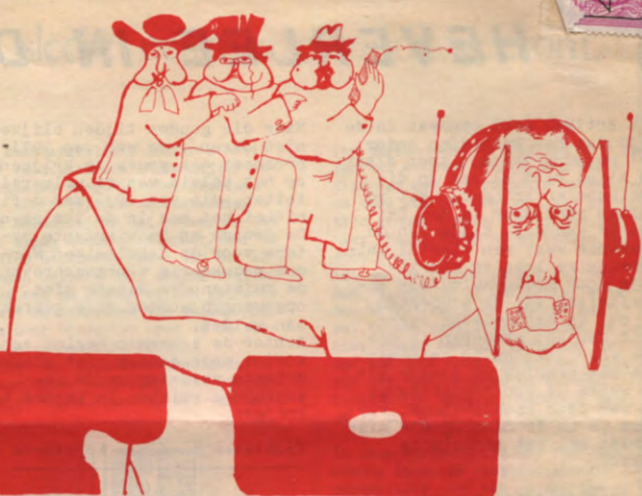

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

WEEKBLAD 16 FEBRUARI / 2° JAARGANG N° 13
verantw. uitgever M. Meeus, Bogaardenstraat 3
redaktie : H. Geesstraat 90, 3000 Leuven.
ABONNEMENT : 80 frank / prijs per nummer 8 fr.

VETO

editoriaal

1) "Met veel luister en buitenlandse eredoktoraten werd deze week de stichting herdacht van de universiteit die Brabantse roem door tijden en landen heeft uitgestraald. Het gebeurde allemaal plechtig en academisch maar -zo vroegen velen zich af- waar blijft tussen die meute feestvierders, de student, van oudsher een vrolijk vesen? Het antwoord is bondig: thuis. Hij viert niet mee..."

2) "Bij mijn weten gebeurt er niets", verklaarde een vermoede *commilito* die in het verbonds-huis van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond bezoekers met informatie te woord staat..."

3) "En de huidige situatie is kenmerkend voor een hele mentaliteit. Vroeger gaven studenten een blad uit en dat droeg als titel 'Ons Leven'. Zo'n titel is een vlag die een heel positieve lading dekt. Tegenwoordig wordt hier een studentenblad gemaakt onder de naam 'Veto'." (volgens dr. Mon De Gooysse van het studentenarchief in de Bib)...

(De Standaard 6/02/76)

ad 1) Moet de studentenafzijdigheid nog verbazen? Hoeveel studenten wisten eigenlijk wat er op 2 februari te doen was? Slechts de 4 studentenvertegenwoordigers in de Akademische Raad waren officieel uitgenodigd. Is het trouwens niet tekenend dat vanuit de ASR informatie over de feestdag moest GEHAALD worden, omdat niets was opgestuurd?

Trouwens werd in de vorige Veto reeds de vraag gesteld naar de zinvolheid van de 2-februari-viering.

ad 2) Op 2 februari deden de studenten niet mee. Meer, zoals je verder in dit nummer kan lezen, wordt er wel een alternatieve feestweek op het getouw gezet in maart; dit rond het thema "onderwijs": zinvolheid van het huidige onderwijs aan de u-nief, andere en zinnvollere vormen van onderwijs. Ons inziens een meer verantwoorde activiteit dat het afgelopen uiterlijk hol vertoon.

ad 3) VETO. 'Zo'n titel is een vlag die een heel negatieve lading dekt' wordt daarmee impliciet gezegd. Negatief omdat er niet over kantussen en 'meute feestvierders' geschreven wordt? Dat is niet de optie van dit blad. Met de nodige humor en kritische zin wil VETO een bijdrage leveren voor een betere universiteit, voor een betere maatschappij. Want daaraan zijn we nog niet toe. Of wel?

Wat er verbetering kan gebracht worden aan VETO, vermoedt de redaktie ook. We zouden het graag van jou willen weten. Daarom: de ingevoegde enquête. We wachten op je antwoord.

PSYCHIATRIE EN INTERNERING IN DIENST

VAN DE REPRESSIE

A. FEITEN

1. Op 23 oktober 1975 verschenen Dr. Merckx en Dr. Lavers voor de correctioneel rechtbank van Antwerpen, omdat ze een schorsing, hen indertijd opgelegd door de Orde van Geneesheren, niet hadden nageleefd.

Naast de juridische argumenten, die hun advocaten naar voor brachten, verdedigden ze zich o.a. door de Orde van Geneesheren aan te vallen en zich politiek te verdedigen.

Het aanvoeren van argumenten, die niks met recht te maken hebben, is van oudsher een fundamenteel recht van de verdediging. Hierop oordeelde de rechtbank: "Aangezien de beklagden misleid worden door hun onbezonnen drang om ideologische propaganda te voeren, en zich gedragen als kinderechtige 'Don Quichotten' met de bedoeling de rechterlijke macht als propagandamedium te misbruiken; dat hieruit volgt dat hun optreden als onoverwichtig dient bestempeld."

de samenstelling van de kiezerslijst. In 1975 is het vrije delegee- wezen door de arbeiders zelf weer ingevoerd op Cockerill-Yards.

De directie van het bedrijf riep onmiddellijk de politie om Dr. Merckx buiten te zetten, wat niet lukte. De politie schrijft in het P. n. n. 4075: "We zouden er wel in geslaagd zijn om Dr. Merckx uit het bedrijf te verwijderen, wate- he... dat de onsteande werk- li... zich op ons wierpen en aldus Merckx uit onze handen hebben gerukt. Daar de verklaren op de hand waren van Merckx en wij tegen de overmacht niet waren opgewassen, hebben we ons teruggetrokken."

Voor deze feiten verscheen Merckx, samen met 6 arbeiders op 12 december 1975 voor dezelfde rechtbank. Ze werden o.a. beschuldigd van weerspannigheid, verzet met geweld, en opzettelijke slagen aan politiekaganten. Behalve Merckx, werden allen veroordeeld tot een gevangenisstraf van maximum 1 maand en 50 fr. boete. Over Merckx oordeelde de rechtbank: "Overwegende dat hij voorhoudt dat hij wel degelijk toerekeningsvatbaar is, dat er echter redenen zijn om hieraan te twijfelen; dat hiervoor in aanmerking komen o.m. zijn onbeheersdheid en gewelddadigheid; dat gewelddadigheid duidt ofwel op criminaliteit ofwel op karakter- of feestestoornis; dat het derhalve gepast voorkomt een onderzoeksmaatregel te bevelen teneinde te weten of hij ja dan neen toerekeningsvatbaar is."

te zien van hun opdracht. Onder- tussen heeft Prof. Sivadon zich teruggetrokken en is op 6 februari jl. bij vonnis vervangen door Dr. Dumon.

1. Het vonnis Merckx is slechts de top van de ijsberg. Het feit dat een gekend politicus door de rechtbank naar de psychiater wordt gestuurd is slechts moge- gelijk door het aanhoudend misbruik van de psychiatrie en internering tegenover gewone mensen. Dagelijks worden alkoholisten, jongeren uit het drugmilieu en kleine gewoontemisdadigers geïnterneerd. Onder hen bevinden zich niet weinig gevallen die in de verste verte niet geestes- ziek of sociaal gevaarlijk zijn. Ze zijn de speelbal van psychiater en gerecht, die via een systeem van volledige 'autonomie', wille- keurig kunnen interneren.

2. Het vonnis is geen gril van drie rechters.

Het bevelen van deze onderzoeksmaatregel was een rijp overwogen plan. Dit blijkt niet alleen uit het verloop van het proces zelf, doch ook uit het justitiebeleid. Zo stelde reeds eind 1972, H. Van Helmont, directeur-generaal van het Ministerie van Justitie, i.v.m. de toek- komst van de strafbedeling in België: "Het fenomeen van de kontes- tatie verplicht er ons toe ons geheel repressief beleid te herden- ken. Indien vormen van actief of passief verzet aan onze deuren worden, sporen zij ons aan de midde- len te zoeken om het evenwicht, dat ernstig in gevaar gebracht is, te herstellen. De zuivere betauge- ling draagt ertoe bij het gevoel van verdrukking te verstevigen, en scheidt een gevaarlijke solidariteit. Mij blijkt de rol van de observa- tie-, behandelings-, en medische toezichtcentra van essentieel be- lang in dit domein. Het is van be- lang dat ze zich ontwikkelen tot therapeutische teams en pogen met de hulp van gedragspecialisten, oplossingen te vinden, welke als een aanvaardbare adaptatiemethode geldt. Zulks lijkt me de enige mo- gelijkheid om peal en perk te stel- len aan de 'anti-maatschappij'."

2. Op 27 mei 1975 spreekt Dr. Merckx in de wesaal van Cockerill-Yards voor de heropname van twee arbeiders, die werden buitengezet voor akties die ze hielden in het fabriek voor de herinvoering van het vrije delegee- wezen. Voor 1947 kon iedere arbeider zich vrij kandidaat stellen voor de verkiezing van de syndikaal-afgevaardigden. Sindsdien monopoliseerde de vakbondsleding

B. MISBRUIK VAN DE PSYCHIATRIE VOOR POLITIEKE VERVOLGING

Naar aanleiding van deze feiten heeft zich een protestkomitee gevormd met, zonder zich erdoor uit te spreken over de politieke stellingen en akties van de beweging waar- toe Dr. Merckx behoort (Amade, een marxistische-leninistische organi- sation) de aandacht van alle pro- gressieven en demokraten in België wil vestigen op dit gevaarlijk vonnis; het protestkomitee is op- gericht op initiatief van een aantal artsen van het Nationaal Front voor een Geneeskunde in Dienst van het Volk. Het stelt dat het vanuit demokratisch standpunt volstrakt ontoelaatbaar is dat de psychiatrie aangewend wordt voor de vervolging van politieke militanten. Het vraagt dan ook aan de psychiaters, die het onderzoek moeten uitvoeren, om ef

te zien van hun opdracht. Onder- tussen heeft Prof. Sivadon zich teruggetrokken en is op 6 februari jl. bij vonnis vervangen door Dr. Dumon.

1. Het vonnis Merckx is slechts de top van de ijsberg. Het feit dat een gekend politicus door de rechtbank naar de psychiater wordt gestuurd is slechts moge- gelijk door het aanhoudend misbruik van de psychiatrie en internering tegenover gewone mensen. Dagelijks worden alkoholisten, jongeren uit het drugmilieu en kleine gewoontemisdadigers geïnterneerd. Onder hen bevinden zich niet weinig gevallen die in de verste verte niet geestes- ziek of sociaal gevaarlijk zijn. Ze zijn de speelbal van psychiater en gerecht, die via een systeem van volledige 'autonomie', wille- keurig kunnen interneren.

2. Het vonnis is geen gril van drie rechters.

Het bevelen van deze onderzoeksmaatregel was een rijp overwogen plan. Dit blijkt niet alleen uit het verloop van het proces zelf, doch ook uit het justitiebeleid. Zo stelde reeds eind 1972, H. Van Helmont, directeur-generaal van het Ministerie van Justitie, i.v.m. de toek- komst van de strafbedeling in België: "Het fenomeen van de kontes- tatie verplicht er ons toe ons geheel repressief beleid te herden- ken. Indien vormen van actief of passief verzet aan onze deuren worden, sporen zij ons aan de midde- len te zoeken om het evenwicht, dat ernstig in gevaar gebracht is, te herstellen. De zuivere betauge- ling draagt ertoe bij het gevoel van verdrukking te verstevigen, en scheidt een gevaarlijke solidariteit. Mij blijkt de rol van de observa- tie-, behandelings-, en medische toezichtcentra van essentieel be- lang in dit domein. Het is van be- lang dat ze zich ontwikkelen tot therapeutische teams en pogen met de hulp van gedragspecialisten, oplossingen te vinden, welke als een aanvaardbare adaptatiemethode geldt. Zulks lijkt me de enige mo- gelijkheid om peal en perk te stel- len aan de 'anti-maatschappij'."

HEVERLEE IN DE KOU

Fakulteit Toegepaste Wetenschappen.

Dit artikel werd opgevat in de tijd dat het kwik diep onder het nulpunt zakte ; toch slaat de titel niet alleen op die fysieke ervaringen. Wat we willen aanklagen is het feit dat er aan deze zijde van de Leuvense vest een viertal universitaire lokalen voorzien zijn voor socio-kulturele activiteiten van de studenten, en dat de academische overheid aan het proberen is ons die vier lokalen te ontnemen. Hoe dat precies in elkaar zit en welke de voorgeschiedenis is van deze problematiek, vernemen je in de nu volgende misschien wel wat technische tekst.

De universitaire expansie

De jaren zestig zijn voor de Belgische universiteiten gouden jaren ; het onderwijs moet gedemocratiseerd worden, iedereen zal hogere studies kunnen doen ; de wetten van 1960 en 1965 strooien met gulle hand de centen naar de universiteiten en de ettelijke nieuwe universitaire instellingen. De studentenaantallen stijgen, ze stijgen zelfs boven de krachten van een unief ingesloten in een stad. Eén van de gevolgen van deze algemene universitaire expansie is daarom voor onze unief dat een aanzienlijk deel van de groep Positieve Wetenschappen naar het nabije Heverlee overgebracht worden. Tegenwoordig staan de 3 Heverleese Arenberg-kampussen in voor het onderwijs in de fakulteiten Exakte Wetenschappen, Toegepaste Wetenschappen en Landbouwweten-

schappen ; deze fakulteiten hebben samen 3523 studenten (Akademische Tijdingen nr 7), dit is 21% van de totale studentenbevolking van de K.U. Leuven.

Buiten de noodzakelijke uitbouw van auditoria, onderzoekslaboratoria e.d. vereist zo'n volksverhuizing ook een grondige aanpak van de sociale infrastructuur ; de wet van 1960 zorgde trouwens voor de benodigde gelden. In Heverlee worden dus enkele peda's uit de grond gestampt, de universitaire woonwijk verschijnt (12 woonblokken met in totaal 660 kamers) en in het midden daarvan komt Alma 3 (de huidige citébar) ; maar deze laatste is al spoedig te klein, zodat de huidige eetfabriek verrijst. De lokalen van de oude alma worden ter beschikking gesteld van de studenten van de woonwijk voor socio-kulturele activiteiten (er is o.a. een bar, een pingpongzaal en een vergaderzaal). In het nieuwe gebouw van Alma 3 is zelfs een zaal voorzien speciaal voor kulturele activiteiten zodat er optredens e.d. kunnen gegeven worden zoals in Alma 2.

Maar die gouden tijden blijven niet duren ; de wet van 1971 probeert een greep te krijgen op het beleid van de universiteiten, die van 1976 zet definitief het mes in de toelagen. De centen en de vierkante meters voor de fakulteiten worden nauwkeurig voorgeschreven, de ruimtenoden kunnen niet opvangen worden door gebrek aan gelden. Achter de schermen begint een kleine maar daarom niet minder drieste veldslag om de beschikbare ruimten in handen te krijgen.

Problemen rond een kafetaria

Voordat je gaat denken dat het wel erg onnozel is zich op te winden over een kafetaria, moet je even het volgende in overweging nemen. Van de 3523 studenten die hierboven vermeld zijn, volgen *alle* kandidaatsstudenten de lessen, oefeningen en praktika op kampus Arenberg 3 (de "nieuwe kampus" aan de Celestijnenlaan 200). Als je schat dat gemiddeld 60% van de studenten van een fakulteit in de kandidaturen zit, kom je op een minimumaantal van 2100 kandidaatsstudenten voor die kampus. De bedoelde kampus ligt echter temidden van de velden, op meer dan één kilometer van de dichtsbijzijnde winkel of café. De ruimte waarover het hier gaat is een vrij grote ruimte waarin een aantal drankautomaten geplaatst zijn, maar het is op die kampus ook de enige ruimte waar die 2100 studenten kunnen zitten bij een springuur tussen 2 lessen, waar de spoorstudenten hun boterhammen kunnen opeten, of waar je gewoon eens iets anders kan doen dan blokken.

Toen we op 5 januari jongstleden terugkeerden uit de kerstvakantie, konden de studenten die zich naar deze kafetaria begaven, op de deuren de volgende aankondiging lezen : "De kafetaria is overgebracht naar lokaal N.04". Zomaar, als nieuwjaarscadeau. Degeenen die zich de moeite namen dit lokaal op te sporen, troffen daar een klein ex-seminarielokaal van circa 6m op 10 aan ; de zo al zo kleine ruimte werd nog aanzienlijk beperkt door de aanwezigheid van een trede met vaste lessenaar. De drankautomaten hadden er blijkbaar helemaal geen plaats meer gevonden, want zij stonden in de hall (tevens ves-

tiaire) ; helaas was er slechts één stopcontact, zodat ook slechts één drankautomaat aangesloten was.

De officiële versie (Dekanaat Wetenschappen) was dat het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding (ILO) met een nijpend plaatsstekort zit (wat inderdaad het geval is) en dat men daarom tot deze verhuis besloten heeft. Nochtans wordt in dienstnota (30.00)3.2/N.I./1s/1118, voorgesteld door het Planbureau van de unief en goedgekeurd door het Bureau van de Akademische Raad, deze ruimte toegewezen aan de fakulteit Toegepaste Wetenschappen (FTW) ; tegelijkertijd wordt de te verdieping van datzelfde gebouw (vroeger tekenzalen voor de ingenieurs van de UCL) toegewezen aan diezelfde FTW, met dien verstande dat de helft van dat verdieping *tijdelijk* ter beschikking van het ILO moet gesteld worden. Maar er komen nog lokalen vrij op deze kampus door het vrijtrekken van de Walen naar Ottignies ; één van de gebouwen van de natuurkunde komt half vrij ; deze ruimten zullen worden toegewezen aan het monitoraat van de exakte wetenschappen dat nu nog te ver wegligt in Leuven, en daar maar een tijdelijke bouwvergunning heeft ; de rest van die ruimte gaat weerom naar de FTW.

Welke zijn dan de plannen van de FTW met al die nieuwe lokalen ? Volgens verklaringen van de heer Demey van de FTW zal het gedeelte van dat huidige natuurkundegebouw dat aan de FTW zou overgemaakt worden, ingenomen worden door prof Van Deine van de FTW. De eerste verdieping van het gebouw waar zich op de gelijkvloers de bedreigde kafetaria bevindt, wordt, zoals voorzien door het Planbureau, half toegewezen aan het ILO ; de andere helft gaat dan naar prof Buyst van de FTW, terwijl de vroegere ruimte van de kafetaria op de gelijkvloers wordt toegewezen aan prof De Greve.

Nu is het wel zo dat tot voor kort prof De Greve zijn oefeningen mechanica gaf in die kafetaria ; hij had hiervoor immers een grote ruimte nodig. Het lawaai van de andere kafetariabezoekers bleek geen onoverkomelijke hinderpaal, men schermde gewoon een gedeelte af met gordijnen en klaar was kees. Maar nu is dit plots niet meer didactisch verantwoord ; de aanwezigheid van de gewone kafetariabezoekers werkt storend, dus moeten die bezoekers er maar wegblijven. En als de FTW dan toch de ganse kafetaria tot haar beschikking heeft, kunnen ze de overige ruimte best inrichten als burelen, ter uitbreiding van hun kandidatuurcentrum. Voorwaar een handige methode om nieuwe lokalen in te palmen.

Als we dus in overweging nemen dat zowel prof Buyst, Van Deine als De Greve ruimtes ter beschikking zullen krijgen die voorheen nooit aan de FTW toebehoorden en dat de ruimte boven de kafetaria (1e verdieping) door de FTW slechts *tijdelijk* aan het ILO moet afgestaan worden en dus na enkele jaren terugkomt naar de FTW, dan dringt één konklusie zich onvermijdelijk op : *De verplaatsing van de kafetaria is niet te wijten aan plaatsgebrek van het ILO, maar wel aan expansiedrang van de*

Natuurlijk heeft een bloeiende fakulteit het volste recht binnen de beperkingen van de wet en van haar financiële middelen, zoveel mogelijk aan expansie te doen en elke nutteloze ruimte aan te wenden voor research en onderwijs. Daarbij komt nog dat de groep van prof De Greve, die nu in de kafetaria zou komen, zich intensief bezighoudt met de onderwijsproblematiek van de kandidaturen burgerlijk ingenieur en daar zeer goed werk levert ; deze werkgroep heeft dus zeker bestaansrecht. Maar bij haar expansie gaat de FTW dan uit van het standpunt dat de kafetaria een nutteloze ruimte is ; dit standpunt werd trouwens door de dekanaat van de FTW en de preses van het VTK op de Groepsraad Positieve Wetenschappen verdedigd, waarna deze Raad een positief advies uitbracht bij de Akademische Raad aangaande bovengemelde dienstnota. Met het gekende resultaat.

Inderdaad bewijst een potentieel bezoekersaantal van circa 2100 studenten nog altijd niet dat er dagelijks een aantal mensen zitten. Het Planbureau van de unief heeft echter geen ernstig onderzoek gedaan naar het gebruik van die kafetaria vóór ze hogevermelde dienstnota uitgaf ; zogezegd werden er *steekproeven* gehouden, maar na lang aandringen geeft Itterbeke, directeur van dit Planbureau, toe : "Ik ben er eens langsgelopen om een namiddag, en toen zat er maar 10 man". Van een steekproef gesproken !

Bij de uitwerking van dit voorstel heeft het Planbureau dus in het geheel geen rekening gehouden met degenen die er het meest bij betrokken waren : de studenten.

Het is rond deze problematiek dat er op het moment dat dit geschreven wordt, op ruimschaal een informatiepamflet verspreid wordt in de kringen Wina, Chemika, Bios, Landbouw en aan de Alma 3 ; tegelijker tijd met de pamfletten circuleert een petitie waarin aan de Akademische Overheid een realistische tussenoplossing voorgesteld wordt : de bedoel de ruimte zou in de lengte in tweeën gesplitst worden ; de ene helft wordt ingericht als seminarielokalen van de FTW, de andere helft (die dan nog net groot genoeg is om die

vervolg blz. 3

funktie te kunnen vervullen) wordt terug in gebruik genomen als kafetaria.

Andere zalen

Maar er is meer. In Heverlee bevinden zich nog 3 universitaire lokalen die aangewezen zouden kunnen worden voor socio-kulturele activiteiten van de studenten, namelijk het recreatiecentrum van de woonwijk, de zaal onder Alma 3 en de extoneelzaal van home Terbank. Reeds in de inleiding werd verklaard hoe het komt dat het recreatiecentrum werd bestemd voor activiteiten van de woonwijkbewoners. Het zaaltje van het recreatiecentrum wordt door de woonwijk verhuurd aan het VTK, de kring van de ingenieurs, die het aan een zeer redelijke prijs onderverhuurt aan andere groepen. Maar het is lang niet zeker dat die prijs zo redelijk gaat blijven want binnen afzienbare tijd loopt het huurkontraat met het VTK af en moet dit dus hernieuwd worden. De Dienst voor Studentenvoorzieningen (waaronder de woonwijk uiteindelijke ressorteert) wil echter een prijsverhoging van liefst 50% voor de huur van dit zaaltje doordrukken omdat de mazoutprijzen zo fel gestegen zijn. Dit resulteert automatisch in grotere onkosten bij het inrichten van activiteiten, waarschijnlijk zelfs zullen een aantal kleinere activiteiten de prijs niet meer aankunnen.

In de inleiding werd ook vermeld dat in de huidige Alma 3 een zaal expliciet voorzien werd voor sociokulturele activiteiten van de studenten. Nochtans wordt deze zaal al jaren ingenomen door de Audio-Visuele Dienst van de unief, en volgens de verklaringen van de heer Isterbeke van het Planbureau verdwijnt die dienst er ook niet de eerste jaren, alhoewel het lawaai van de alma een felle hinder begint te vormen. Weerom is hier geen ernstig vooronderzoek naar het gebruik van deze zaal geweest vóór de toewijzing aan de Audio-Visuele Dienst; zegt Isterbeke: "De studenten zullen er waarschijnlijk wel geen gebruik van gemaakt hebben". Deze "wetenschappelijke" vaststelling werd dan ook nog gedaan in het prille begin van de sociale uitbouw van de Heverleese kampussen; toch geldt ze als enige motivatie voor het wijzigen van de bestemming van deze zaal.

Tenslotte is er in home Terbank, niet ver van kampus Arenberg 3 en van Alma 3, een oude toneelzaal voorhanden. Deze zaal wordt al minstens van in het begin van 1975 niet meer gebruikt. In september 1975 is er sprake van een voorstel dat deze zaal zou verhuurd worden aan toneelgezelschap de Rheynaertgezellen, die het zouden kunnen onderverhuren aan studenten voor sociokulturele activiteiten. Op de akademische raad van 12 november verschijnt plots het voorstel om deze zaal toe te wijzen aan Vlabric (VLAams Brabant Regionaal Informatie Centrum). Deze Vlabric is een databank die bijna de volledige benedenverdieping van home Terbank inneemt en die rechtstreeks verbonden is met de

universitaire computer in het Rekencentrum. Dat voorstel stuit echter op het verzet van de studentendelegatie in de Akademische Raad, en daarna verdwijnt deze zaal uit de aktualiteit. Op het ogenblik weet niemand, zelfs de directeur van Terbank niet, welke bestemming de akademische overheid aan die zaal gaat geven, maar hij staat nog altijd leeg. In de beheerraad van deze Vlabric zetelt een zekere G. Geens; als je nu op p 4 van je academische agenda vaststelt dat deze heer tevens in de beheerraad van onze unief zit, wordt het beeld al klaarder. Of troebelider? Deze toneelzaal zou gemakkelijk kunnen bestemd worden voor sociokulturele activiteiten van de studenten. Maar niet alleen daarvoor. Het ILO waarvan nu al voldoende bekend is dat ze met een plaatsgebrek zitten, heeft al jaren een

leslokaal op de benedenverdieping van Home Terbank in gebruik. Waarom zou de toneelzaal van Terbank dan geen tijdelijke oplossing kunnen vormen voor het lokaltekort van het ILO? Want dan zou de FTW geen lokalen moeten afstaan aan het ILO en zou... de kafetaria van de nieuwe kampus gereed zijn.

Konklusie

Ondertussen zijn enkele dingen wel overduidelijk geworden. De vermeende noodzaak om de kafetaria van de nieuwe kampus over te hevelen naar een veel te kleine ruimte is een handig bedacht fabeltje om de expansie van een sterke fakulteit te kamoufleren. Bovendien worden de 3 enige beschikbare lokalen voor activiteiten van de Heverleese studenten bedreigd in hun sociokulturele funktie. Daar deze beide tendensen lijnrecht ingaan tegen de opvattingen van de studenten over een goede sociale uitbouw van een universiteit, moet de akademische overheid, om haar plannen door te drukken, haar toevlucht nemen tot methodes die variëren van onwetenschappelijk vooronderzoek tot manipulaties en gekonkelfoes achter de schermen. Maar de Heverleese student slaapt op beide oren. Want hij leeft voor de wetenschap.

Jak Palmans (Wina)

BRIEFBUS.

ALBAST. - Niet moed van u, zoo maar onder de klauwen het blaasje te lezen. Best dat ge zo'n inschikkelijk professor hebt, die al wat door de vingers siet. Zonneland staat u aan? Dat doet me waaijk genooien. - Neen maar, beste jongen, ge maakt het wat al te loof in «De oude verhuurbatter». Vertel liever wat, dat u zelf is overkomen. Wat het verzeemaken betreft, was ik in uw plaats, ik zag er vooralaag van af. Leest men dat op 't college niet?

DE GELIEFDEN

Positief: wijsheid, keuze, schoonheid, harmonie. - Negatief: twijfel, onzekerheid, vertwijfeling, vage beloften.

slechts eenmaal en nooit weerom.

De rechtsfakulteit laat ons nooit met rust. Verleden akademiejaar de perikelen rond het niet toestaan van schriftelijke voorbereiding, dit akademiejaar het uitwerken van een eigen examenreglement, waar beaalde hoofdprincipes van het algemeen universitair examenreglement met de voeten worden getreden zoals de procedure van beroep. Maar daarover misschien meer na de volgende akademische raad. Binnen een algemeen scheefgezakt kader horen natuurlijk ook randgevallen thuis. Waarover dit verhaal.

In de voorbije maand januari werd het definitief lektuurexamen afgenomen van het vak Ethiek. Dit temidden van de partitels. Trouwens zo gaat het al jaren. 3 eivolle zalen met 1°kanners van de rechten en kriminologie vulden ijverig het multipel choice examen in. Wel origineel wat betreft een vak als ethiek, vind je niet? Op een bepaald moment wordt het examen afgebroken. "De vragen waren doorsgeijpeld". Een nieuw examen zou worden ingericht.

Hiertergen rees verzet. Prof. Dhondt bleef bij zijn standpunt een nieuw examen af te nemen, dit "om de goede studenten niet te penaliseren t.o.v. de lulaards die alleen de bekend geworden vragen hadden gestudeerd". Wij begripen deze argumentatie maar in de redenering ontbreken enkele schakels. Omwille van deze schakels eiste de studentenafvaardiging, na raadpleging van de studenten: 1. annulering van het examen 2. annulering van de punten.

Waarom deze hoge eisen? De vragen waren niet doorsgeijpeld. Het zijn gewoon dezelfde vragen als het jaar ervoor. Logisch is het dat men die probeert door te spelen. Een prof moet daar geen reden uit halen om verbaasd en verontwaardigd een nieuw examen in te richten.

Ten tweede werd in twee van de 3 zalen het examen vroegtijdig beëindigd, wat een diskrepantie schiept te de twee soorten examens, zij die tijd genoeg kregen en zij die dat niet kregen. Reden om de punten te annuleren. Een hoofdargument is wel dat het een volwaardig en definitief examen betrof, een geen tast of partieel. En een definitief examen ge je niet zomaar opnieuw inrichten omdat een prof dezelfde vragen stelt als het jaar tevoren en tot de konstatatie komt dat iedereen ts. de 16 en de 18 op 20 haalt.

In deze maatschappij met haar typische ik-en-de-rest-kan-stikken mentaliteit gaat het om rechten en plichten. Daar hebben wij den ook van gebruik gemaakt.

REDAKTIE

Deze week: Isol, Sociale Raad.

verder nog: Kringraad, Sportraad, Kultuurraad en werkgroep Veto.

vervolg van pag. 1: PSYCHIATRIE EN INTERNERING IN DIENST VAN DE REPRESSIE

3. Merckx: zot of niet zot? Deze vraag is totaal onbelangrijk. Wat essentieel is, is dat wie zich politiek verdedigt voor de rechtbank of weerstand biedt bij politieke optreden, in de toekomst de kans loopt gek te worden bevonden en voor onbepaalde tijd te worden geïnterneerd.

Wanneer vandaag een politiek kopstuk van deze tactiek het slachtoffer wordt, zit de kans er dik in dat zonder een ernstig protest van de bevolking, en in het bijzonder van allen die de democratische rechten en vrijheden willen gevestigd zien, zulks veralgemeend wordt tot alle ideologische 'dissidenten'. In dit geval zijn we aerdig op weg naar het systeem van de Sovjet-Unie, waar politieke dissidenten omwille van hun overtuiging in psychiatrische instellingen worden gestopt. Denkend aan de toestanden elders, schrijft Prof. Rigaux, ondervoorzitter van het Russell-Tribunaal: "Tussen de misbruiken van de Russische psychiaters die ideologische dissidenten in de asielen doen belanden, en de politieke psychiatrie van de westerse staten, bestaat er mogelijk een verschil in graad, maar niet in wezen."

Protestkomitee tegen het misbruik van de psychiatrie voor politieke vervolging

N.B. Brochures, waarin uitvoerig dit geval van misbruik van psychiatrie wordt uitgelegd, zijn verkrijgbaar op de Bogaardenstraat 3 (30 fr.).

SPORTKALENDER

maandag 16 februari

volleybal

19 u: apolloon - vrg, h
20 u: c.torres-scheut, h
21 u: romanisten-wina, d
22 u: wina-teologie, h

voetbal

19 u: medika-apolloon, d
21 u: vtk-pauskollege, h

dinsdag 17 februari

handbal

19 u: bios-salezianen, h
basketbal

20 u: lerkeveld-ekonomika, h
21 u: vrg-merkator, d
22 u: romanisten-landb., d

volleybal

22 u: germania-terbank, h
voetbal

21 u: apolloon-terbank, h

woensdag 18 februari

volleybal

19 u: farma-psycho, h
20 u: politika-h.geestk., h
voetbal

19 u: teologie-bios, h

donderdag 19 februari

handbal

22 u: vtk-apolloon, h

volleybal

22 u: lerkeveld-salezianen, h

voetbal

21 u: medika-germania, h
tafeltennis

19 u: landbouw-vtk, h
20 u: psycho-ekonomika, h

maandag 23 februari

volleybal

19 u: torres-teologie, d
20 u: germania-pedak, d
21 u: landbouw-krimi, d
22 u: johannes23-apolloon, d

voetbal

19 u: chemika-teologie, h
21 u: landbouw-bios, h

dinsdag 24 februari

basketbal

22 u: chemika-torres, h
22 u: h.geestk.-scheut, h

voetbal

21 u: bios-medika, h

woensdag 25 februari

volleybal

19 u: merkator-vtk, d
20 u: psycho-ekonomika, d

handbal

20 u: germania-salezian., h

voetbal

19 u: romanisten-psycho, h

donderdag 26 februari

basketbal

22 u: teologie-pausk., h
22 u: ekonomika-apolloonia, h

ALTERNATIEVE WEEK 15-18 MAART

Dit jaar viert de academische overheid met de nodige lui-ster het 550-jarig bestaan van onze unief. Op zichzelf kan je dit wel begrijpen, alhoewel 550 eerder een ongewoon getal is. Maar ja, feesten is plezant en vele gelegenheden worden hiertoe aangegrepen. Toch waag ik het bij deze viering een aantal bedenkingen te formuleren.

1) het is een viering van en voor academici. Het ATP, het WP en de studenten, alhoewel numeriek in de meerderheid, komen er weer niet aan te pas.

2) 550 jaar is in gegeven inflatoire tijden zeker niet om te vieren, en het lijkt mij dat de academische overheid nooit gehoord heeft van de heren De Croo, Humblet en Geens, en nog minder van hun wetsvoorstellen.

3) Ook stel ik mij de vraag of er in die 550 jaar wel voldoende aandacht voor het onderwijs was. Deze vraag wordt blijkbaar niet door de academische overheid gesteld. Het gevolg hiervan ondervinden de studenten dagelijks: hoorkolleges en niet anders.

4) 550 jaar universiteit wordt gevierd, maar welke de rol van deze universiteit in onze maatschappij moet zijn is van weinig belang. Het feit dat deze unief bestaat is blijkbaar voldoende reden om te vieren.

Zelfs na 550 jaar is onze unief nog niet volwassen!!! 550 jaar unief zou voor ons moeten betekenen:

- *degeelijk en vormend onderwijs.
- *demokratisering van het onderwijs.
- *gratis onderwijs voor iedereen.
- *reëel medebeheer van de studenten.
- *vorming van creatief denkende mensen, in een sobere opleiding; zonderpretentie, in dienst van het volk.

*Opbouw, geen afbraak van de sociale sektor.

Dat dit alles niet onmiddellijk verwezenlijkbaar is, weten wij ook. Maar het ogenblik is gunstig om hieraan te beginnen. Vandaar dat de ASR een "3-daagse onderwijsviering" wil organiseren. Een 3-daagse waarin, naast festiviteiten (open podium, kreabeurs) ook plaats is voor de onderwijsproblematiek. Een 3-daagse waaraan elk van ons moet meewerken. Een 3-daagse van en voor studenten.

ASR ZOEKT:

*Voor medewerking aan de kreabeurs, mensen die kunnen/willen pietriet vlechten, bootsersen, macrameën, leerbewerking, schilderen, emaileren, kaarsen gieten, kantklossen, zeefdrukken, touwslagen, spinnen/weven, breien/haken, potten bakken, houtsnijden, tekenen, poppen maken.....

*Voor medewerking aan het open podium, mensen die willen/kunnen zingen, muziek maken, goochelen, dansen, vertellen, of misschien nog iets anders, en die dit aan anderen willen laten zien.

*Mensen die willen meewerken aan de organisatie van de onderwijs 3-daagse.

*Iedereen die reeds rond onderwijs aan't werken is in de kringen, iedereen die aan onderwijsproblematiek geïnteresseerd is.

Al deze mensen kunnen contact opnemen met Kultuurraad, H. Geeststraat 90 of met de algemene studentenraad, Bogaardenstraat 3, en dit vóór 1 maart.

eeneuw vlaamse studentenbeweging te leuven

Van februari tot april wordt de 550ste verjaring van de Leuvense universiteit gevierd, waarbij het academisch leven sinds 1425 in beeld gebracht via een grote historische tentoonstelling en een gedenkboek. Uiteraard kan daarin de georganiseerde studentenbeweging van de laatste 100 jaar alleen maar terloops aan bod komen, en daarom nam de fakulteit van Wijsbegeerte en Letteren het initiatief er een afzonderlijke tentoonstelling aan te wijden onder de titel "EEN EEUW VLAAMSE STUDENTEN-BEWEGING TE LEUVEN;"

Die studentenbeweging werd in het verleden -zoals nu- bepaald door de wisselwerking met de bredere maatschappelijke stromingen waarbij ze zich aansloot, en waarbinnen ze vaak als een radicale vleugel optrad. door de verhouding met de academische overheid, en tenslotte ook door de wisselwerking tussen de verschillende strekkingen in de studentenwereld. In de tentoonstelling wordt de evolutie van de Leuvense studentenbeweging dan ook geschetst vanuit die drie spanningsvelden: maatschappij, relatie met de overheid en interne tegenstellingen.

Tot 1914 situeerde de beweging zich in de opkomende katholieke Vlaamse beweging, die ijverde voor taalwetten, voor een Vlaamse wetenschap, en voor een christelijke oplossing van de sociale problemen. Tussen de twee wereldoorlogen kwam de Leuvense studentenbeweging in het spoor van de Vlaams-nationalistische terecht, waarbij ze in 1924-25 een ernstig conflict met de bisschoppen en academische overheid uitvocht, om zich in de cultuureisen van de dertiger jaren te oriënteren naar een "nieuwe orde", wat gepaard ging met een sterke ideologische versnippering. Na 1945 kwam geleidelijk een

Vlaams-nationalistische herleving binnen de studentenwereld tot stand, maar een steeds sterker wordende sociale beweging vormde nu een tweed pool, die samen met de Vlaamse beweging overheerste. Een poging tot overbrugging van beide aandachtsvelden vormde het studentenparlement op het einde van de jaren vijftig, en vanaf het begin van de jaren 60 kwam het tot een gemeenschappelijke Vlaams-democratische eisenprogramma in de kwestie "Leuven Vlaams". Het sonflict met de bisschoppen na 13 mei 1966 en de revolte in januari 1968 waren in de Leuvense studentenbeweging de bakens van een stroomversnelling in democratische, en later in linkse richting.

De tentoonstelling "Een eeuw Vlaamse studentenbeweging in Leuven" wordt geopend op maandag 16 februari te 17 uur. Men kan ze van dan af tot vrijdag 22 april 1976 komen bezoeken in het faculteitsgebouw van wijsbegeerte en letteren; Blijde Inkomststraat 21, Leuven. Openingsuren: maandag tot vrijdag: 11.30-17.30 ZATERDAG VOORMIDDAG: 10-13

Voor rondleidingen en bezoek buiten de gewone uren vooraf contact opnemen met het secretariaat van W&L, tel. 016/238851. Er is een uitvoerig geïllustreerde catalogus verkrijgbaar. Die catalogus is zo opgevat dat hij een historische schets van de Vlaamse studentenbeweging te Leuven biedt.

WIE WAAGT DE GROTE PLONS !

Misschien hou je gewoon niet van water. Misschien geraak je al in paniek als je je blote teen uitsteekt naar een niet te kleine plas. Of je bent misschien door je ouders waterschuw opgevoed. Eigenaardig hoeveel belang sommige ouders hechten aan bijvoorbeeld het vreemde-talenonderricht. 't Is natuurlijk praktisch als je "au secours" kunt roepen als je in de Seine ligt, maar ergens denken wij nog altijd dat zwemmen nóg praktischer is. Elk jaar verdrinken er een aantal schipperskinderen. Je bent natuurlijk geen schipperskind, maar toch...

Misschien hou je gewoon niet van je spiegelbeeld. Je hebt je badpak aangetrokken of je bikini, je kijkt in de spiegel en je mompelt vertwijfeld: nee, het kan niet. Maar ben je wel zeker dat het niet kan? Er bestaan nog altijd mannen en vrouwen met een voorkeur voor stevigheid, en hoe je het ook draait of keert, vroeg of laat moet jij het van zo'n man of vrouw hebben; bij de anderen, die een voorkeur hebben voor tsaemaal kijken en éénmaal zien, maak jij toch geen kans. Een sprinkhaan ben je nu eenmaal niet.

Misschien hou je gewoon niet van je spiegelbeeld. Je hebt je badpak aangetrokken, je kijkt in de spiegel en je zegt vertwijfeld: nee, het kan niet. Maar ben je wel zeker dat het niet kan? Er bestaan nog altijd mannen en vrouwen met een uitgesproken voorkeur voor het ranke riet, en vroeg of laat moet jij het van zo'n man of vrouw hebben; bij de anderen die een voorkeur hebben voor éénmaal kijken, tsaemaal zien, maak jij toch geen kans. Een smakelijke dikkerd ben je nu eenmaal niet.

Misschien heb je een of ander fysiek gebrek, een fysieke handicap. Je hebt geleerd daarmee te leven; leer er ook mee zwemmen. Het wordt een revaletis. Het water draagt je; je lichaam leeft nagenoeg zonder gewicht in een ander, in een genadiger medium. Je zult zwemmend anders leven, vrijer; in de zomer kan een zwembad een uitnodiging tot pret vormen; ontspanning zonder vrees in een voordien onbekend medium.

Hoe dan ook, bang, bedeesd, waterschuw, te mager, te dik, met een voet die niet meewil (nog niet!) of een arm die het niet doet, met schijnbaar zelfvertrouwen of met knikkende knieën, kom, kom naar de oefenstond in het plonsbad van onze unief, waar Mis, Marie en Maaike je zullen opvangen en kundig begeleiden. Kom die kundige opvangers eens rustig opnemen; je krijgt er heus geen complexen van; er is geen Adonis en geen Aphrodite bij, en misschien hebben ze op die avond ook wel een spiegelvraes gehad, toen ze hun bikini'tjes aantrokken. Alleen... zij zijn 't gewend... Jij moet nog beginnen. Maar daarvoor is weinig vereist: je studentenkaart en ... natuurlijk een aanwezigheid in het zwembad: Sportkot (in de kelder) Tervuursevest 101, de donderdagavond van 18 tot 19 u. We staken van wal op donderdag 26 februari.

Indien je eerst nog inlichtingen wenst in te winnen kan je terecht bij: DanielleVrancken, Smoldersplein 3, Leuven (tel.23.80.31) en Marc De Hert, Naamsesteenweg 238, Heverlee (tel.23.70.04).

MAAK WAT VAN JE LEGERDIENST :

WEIGER HEM

In VETO-11 en -12 verschenen de eerste afleveringen over gewetensbezwaarden, m.N. over statuut en procedure.

III. DIENSTERMIJN ALS GEWETENSBEZWAARDE

Wanneer je goedgekeurd wordt, zal je opgeroepen worden voor dienst. Naargelang je keuze zal je er bepaalde diensttermijnen moeten vervullen:

a. Ongewapende militaire dienst

De ongewapende militaire dienst duurt net zo lang als de gewapende dienst van de soldaat-milicien. Je wordt opgeroepen voor de keuring naar het Klein Kasteeltje; je legerdienst duurt momenteel 11 maanden in België en 9 maanden in Duitsland. Je staat volledig onder het gezag van de militaire overheid. Je krijgt evenwel nooit iets te maken met wapens of gevechtsopleiding. Gewoonlijk wordt je ingedeeld bij de gezondheidsdiensten.

Voor sommigen kan deze dienst als gewetensbezwaarde in het lager een moeilijke opdracht zijn. Je moet je realiseren dat je een vreemde eend bent in de bijt! Veel hangt af van de plaatselijke militaire overheid of de aanpassing zonder grote problemen verloopt.

b. Dienst bij de Civiele Bescherming

Burgerdienst bij de civiele bescherming duurt anderhalve keer zo lang als legerdienst in België. Momenteel is deze diensttijd 16,5 maand. Je doet je dienst in een of andere kazerne van de Civiele Bescherming (Liedekerke, Brasschaat) of bij de provinciale besturen van de Civiele Bescherming, of bij de Centrale Diensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Je kan ingezet worden bij rampen, hulpverlening aan de bevolking enz... Je kan ook terecht komen bij de Dienst Gewetensbezwaarden.

c. Dienst in de Verzorgingssector

Wanneer je opteert voor dienst in een ziekenhuis, bejaardentehuis of instelling voor gehandicapten, dan moet je dienst verrichten die de helft langer duurt dan de diensttijd van dienstplichtigen in actieve dienst in België (momenteel 16,5 maand).

De uitvoeringsbesluiten die meer bijzonderheden verstrekken over de juiste indeling van de diensten en het statuut van de personen die daar zullen werken, moeten nog verschijnen. Voorlopig is het dus wachten op de Koninklijke Besluiten die meer klaarheid moeten brengen.

d. Dienst in de Sociale en Culturele Sektor

Hier is de dienstdag twee keer zo lang als de legerdienst. Momenteel zal deze termijn 22 maanden bedragen.

De eerste dag dienst moet je doorbrengen bij de Civiele Bescherming om je administratieve inlijving te regelen en nadien wordt je overgeplaatst, ofwel naar de instelling waarvoor je opteert, ofwel wordt een instelling aangeduid. Het soort werk hangt af van de instelling. Je wordt in feite als een onbezoldigde werknemer beschouwd. Normaal blijf je de dienstdag volbrengen in de aangewezen instelling. Je kan wel overplaatsing aanvragen, maar dit wordt niet al te gemakkelijk ingewilligd.

OPROEP VAN DE KRIMINOL - KULTURBEHARTIGINGSRAAD

Trompetgeschal...heel de stad rent naar de grote markt...de koerier is er weer...dat moet je horen...vlug want seffens houden de blaasoren op...wat gebeurt er... "hoor, hoor de wind die fluistert en vertelt als je goed luistert" dat er iets op til is... uit zelfs de diepste krachten van hen die deftige beschaafden mijden op straat slapen zich wangedrochten met hun parfum die je doet kotsen naar het centrum van de stad, want aaah allemaal willen ze het nieuws der bazuinblazers horen... zelfs de zakkenrollers : : : "studenten, krapoel en fijne heren, aanhoort mijn nieuws ter uwentwege,

want kultuur van kriminol organiseert wat fene, een dichtkunsttag vol verzen strofen en ambetante zeden, op 25 maart in De Pimpel -d'ier is maar ene- heel den achternoen tot aan de ochtendstede, vol goud in de mond en gast optredens, met flamencemuziek, zeg, sta zo niet op m'n tenen, als ge meec wilt spreke; dans, spring, tuimel, bel even, in de frederieklinstraat numéro twentig plus negen ne keer of drea moal droa es negen, en als ze niet komen opendoen of zwijgen, ga dan naar de pimpel, hé, rijsschoolstroat vijenveertig, d'as oak in le(u)ven, aven kandidatuur, heel rap, -boem pattat- stelen" karel.

Dus, je doet mee, wel, ont hou dan even d' je maximaal drie powezietjes of tien minuutjes per beurt krijgt toegewezen. Voor de inschrijving teken je je naam + adres op in een tijdstabel die in De Pimpel zal omhooghangen

Dan krijg je later verdere info en de waarschijnlijke bevestiging van je deelname, want wie eerst inschrijft zet zich op het beste uur..

*opening inschrijvingsperiode: 23 februari om 15u in De Pimpel

*opening poweziegelach: 25 maart om 14u aldaar

*en vergeet niet: de wijze waarop je alles naar voor brengt en de inhoud van je zinnen, bepaal je vrij en op eigen verantwoordelijkheid...

*geluidsinstallatie aanwezig en over wedstrijdgedoe is hier geen sprake
*gastoptredens van RENARDO REGITAL, flamenco GUSTAAF

DE MEERSMAN, brengt eden over man - vrouw en mens - maatschappij verhouding gratis entree... EEN KAPEE WAAR ALLES MOGELIJK IS; ZELFS SPREEKBUIJS VAN DICHTENDE STUDENTEN : : : : De Pimpel, wat dacht je!

ANTI-APARTHEIDSWEEK

ZUID-AFRIKA VAN DIALOOG NAAR AGRESSIE

Tijdens de afgelopen jaren konden we met verwondering vaststellen hoe het Vorsterregime herhaaldelijk pogingen ondernam om de relaties tussen zijn land en zwart Afrika wat op te peppen. Laten we ons niet vergissen : dit waren uitteraard geen bliken van negrofilie en nog minder van pogingen tot ontspanning van de apartheidspolitiek.

De poging tot dialoog dateert al uit de tijd van Verwoerd en gang telkens gepaard met voorstellen op economisch vlak: bilaterale handelsovereenkomsten, douaneprivileges, investeringen en infrastructuurwerken. Hier komen we bij de kern van Zuid-Afrika "uitwaartse politiek" tegenover zwart Afrika.

Het is inderdaad de nood aan economische expansie en de instanshouding van de apartheid als economisch fundament van de Zuidafrikaanse samenleving, die de motor is achter Z.-Afrika's politiek. Het is ook tegen deze achtergrond dat Zuid-Afrika's agressie tegen Angola moet geprojecteerd worden. In dit geval verholde het naakte belang zich niet langer in een diplomatieke toegestoken hand, maar transformeerde het zich in een roekelose agressie tegen MPLA onder patetisch klinkende voorwensels van anti-kommunisme en nog meer koude oorlogsfraseologie.

Tot dusver had Zuid-Afrika nochtans succes gekend bij een aantal Afrikaanse staten (Ivoorkust, Liberia, Senegal, Gabon, de toenmalige Portugese kolonies, Malawi, Zaïre en ook Zambia). En zelfs bij de laatste OAE-konferentie over de Angolese kwestie kwam een aantal reaktionaire Afrikaanse staten slechts weifelend over de brug om het gedrag van Zuid-Afrika af te wijzen.

Herinneren we ons de verklaring van april 1971 van president Houphouët-Boigny (Ivoorkust) op een perskonferentie voor zijn reis naar Zuid-Afrika: "Hoe verwerpelijk de Zuidafrikaanse apartheid ook is, het blijft een interne kwestie die met geweld niet kan worden opgelost. Daarom wordt er beter gedialoogd, en moeten we pogen met een vreedzame strategie het systeem te wijzigen." "Bekijken we daarbij de recente gebeurtenissen in Angola, dan kunnen we ons de vraag stellen welke concrete inhoud schuilgaat achter moedklinken-de morele verantwoordingen voor de dialoogpolitiek, zowel als achter de invasie in Angola.

I. Afzet, grondstoffen en investeringen.

Als voormalige Britse kolonie wist Zuid-Afrika al vrij vroeg een semi-autonome status te verkrijgen, en dat maakte, ondanks de toenemende belastingen van buitenlandse (vooral Britse) investeerders, de opbouw van een nationale industrie mogelijk.

Buitenlands kapitaal en know-how vormden de basis voor een vlugge industrialisatie.

Vooraf in de zestiger jaren heeft de Zuidafrikaanse economie een snelle groei doorgemaakt, gepaard gaande met een toenemende concentratie van kapitaal in enkele zeer grote binnen- en buitenlandse ondernemingen.

Deze sterke economische expansie schiep voor Zuid-Afrika een aantal problemen: het ontbreken van binnenlandse afzetmarkt voor consumptie-artikelen — hetgeen eveneens geld voor andere Afrikaanse markten — alsook de sterke concurrentiepositie van de VS, West-Europa en Japan op de wereldmarkten.

Niet zoals rond 1900 in West-Europa de grote ondernemingen gedwongen waren om voor hun groeiende productie afzetgebieden buiten Europa te zoeken, en om grondstoffen te roven uit de kolonies, zo is nu ook Zuid-Afrika gedwongen zijn belangen uit te breiden naar andere «braakliggende» Afrikaanse landen. Om aan de dreigende stagnatie van de afzetmarkt te ontkomen, probeert Zuid-Afrika zijn invoedsel te verleggen naar de omliggende landen van Zuidelijk Afrika, m.n. Namibië, Botswana, Lesotho, Swaziland, Angola, Mozambique, Zimbabwe (Rhodesië), Malawi, Zambia en Madagaskar.

Een gebied van 3 miljoen km² en 50 miljoen inwoners (Zuid-Afrika inbegrepen).

Enkele cijfers geven het economisch belang aan van dit subkontinent: in 1970 bedroegen de buitenlandse investeringen er circa 4.575 miljoen rand, waarvan 3.750 miljoen in Zuid-Afrika zelf, en 825 miljoen rand in de overige landen. Zuid-Afrika zelf investeerde 640 miljoen rand in zijn nabuurlanden. Dergelijke cijfers maken meteen duidelijk waar in Zuidelijk Afrika het «centrum» ligt, en waar de «periferie» te vinden is.

De economische relaties tussen Zuid-Afrika en zijn nabuurlanden kunnen vertaald worden in Zuidafrikaanse export van machines, transportmiddelen en consumptie-artikelen, en import van grondstoffen en agrarische producten. De uitvoer van Zuidafrikaans kapitaal concentreert zich vooral in de mijnbouw

en de energiewinning. Tenslotte bestaat een niet onbelangrijk deel van de Zuidafrikaanse import uit gastarbeiders van de nabuurlanden. Om nog goedkoper te kunnen produceren.

Deze economische belangen verplichten Zuid-Afrika tot een «uitwaartse» politiek met de fluwelen schoenen: de «dialoog». «Deze politiek van de dialoog beoogt onze afzetmarkten in Afrika te behouden en uit te breiden» aldus dr. G. Jacobs, economisch woordvoerder van de United Party (15 Jan. 73).

Welke zijn nu de strategische lijnen om deze afzetmarkten te «behouden en uit te breiden»?

EKONOMISCHE OVERHEERSING

Al in 1968 maakte Vorster heel duidelijk wat het Zuidafrikaanse sub-imperialisme beoogt: «Wij horen tot Afrika, wij begrijpen Afrika en niets kan ons ervan weerhouden op elk gebied de leider van Afrika te worden».

Men kan inderdaad niet ontkennen dat het Vorsterregime zich ultramate inspant om de bestaande economische relaties met de landen van Zuidelijk Afrika te verstevigen. Op dit ogenblik is nog slechts 25 % van de totale Zuidafrikaanse handel gericht op de overige landen van Zuidelijk Afrika (tabel 1). Uitbreiding daarvan is economisch van groot belang voor Zuid-Afrika.

Vanwaar nu die dominerende positie van Zuid-Afrika? De meeste landen van Zuidelijk Afrika hebben een economische structuur die nog duidelijk de sporen draagt van het koloniale verleden: monokultuur, export van grondstoffen, import van afgewerkte producten. En net als alle andere ontwikkelingslanden hebben ook de landen van Zuidelijk Afrika (uitgezonderd Zuid-Afrika) te maken met een steeds verslechterende ruilvoet: de prijzen van hun grondstoffen blijven gelijk, of dalen, terwijl de geïmporteerde goederen steeds duurder worden. Met het gevolg dat de tekorten op de betalingsbalans blijven stijgen. Hetgeen dan weer gerecupereerd wordt door import van kapitaal uit het buitenland. De klassieke vicieuze cirkel.

Daarbij komt nog dat het Zuidafrikaanse kapitaal zich allereerst op de mijnbouw en de energie richt, en geen belangstelling heeft voor de opbouw van basis-industrieën. Dit laatste om alle eventuele toekomstige concurrentie de pas af te snijden.

Bovendien zijn de meeste Zuidafrikaanse investeringen gebonden aan het gebruik van Zuidafrikaanse goederen. Hetgeen meteen verklaart waarom de handelsbalans tussen Zuid-Afrika en zijn buurlanden een toenemend overschot ten gunste van Zuid-Afrika vertoont (in 1965 bedroeg dit overschot 6,2 miljoen rand; 130 miljoen rand in 1968). De overheersende positie van Zuid-Afrika kunnen we uit volgende tabel duidelijk aflezen.

Tabel 2

Het Zuidafrikaanse aandeel in de import van de omliggende landen (1970)

Namibië en Lesotho	90 %
Rhodesië	85 %
Swaziland	83 %
Botswana	66 %
Zambia	20 %
Mozambique	15 %
Malawi	11 %
Angola	4 %

Tabel 1

Afrika: import vanuit Zuid-Afrika in 1968 (in mln Rand)

totale Zuidafrikaanse exporten naar Afrika	273,0
import in Zambia	76,3
import in Malawi	5,5
import in Angola	5,5
import in Mozambique	19,8
subtotaal	107,1
onbekende importen vanuit Zuid-Afrika (schatting)	166,0
totale import in Rhodesië	103,5
geschatte import in Rhodesië vanuit Zuid-Afrika	81,0
waarschijnlijke import in de overige Afrikaanse landen vanuit Zuid-Afrika	85,0

* De jaarlijkse bijlage van 1969 van «Economist Intelligence Unit Quarterly Economic Review for Rhodesia, Zambia and Malawi» schatte de Rhodesische import vanuit Zuid-Afrika op 80 tot 85 % van de totale import.

II. Het gevecht om Namibië en Rhodesië

NAMIBIE

In het bij Zuid-Afrika ingelijfde Namibië werkt het Zuidafrikaanse kapitaal samen met Britse en Amerikaanse financieën, om de grote rijkdom aan mineralen «productief te maken».

Van de 18 ontginningsmaatschappijen zijn er 10 Zuidafrikaanse. De vier grootste Zuidafrikaanse ondernemingen — Anglo American Corporation (AAC), Charter Consolidated (ZA/Eng), Roan Selection Trust (ZA Eng) en Lonrho (ZA/Eng) — behaalden samen in 1971 een netto winst van 39 miljoen rand, waarvan het grootste deel in Namibië (80 % uit de mijnen, 40 % uit de visserij). Tegen het huidige plundertempo zal de bodem van Namibië naar schatting binnen 15 jaar zijn leeggeroofd, en zullen de kustwateren zijn leeggevist. En dan zal Zuid-Afrika geen 100 miljoen rand meer aan belastingen (per jaar) in haar schatkist kunnen wagtropen.

Maar op dit ogenblik maken diamant (Oranjemund heeft de grootste diamant mijn ter wereld), uranium (enkele tijd geleden heeft men nabij Swakopmund de grootste uraniumlagen ter wereld ontdekt), koper, lood, zink, en ijzererts nog steeds de rijkdommen van Namibië uit. En worden aldusdanig door De Beers (95 % van de diamant- en 90 % van de ijzerproductie), de Taumeb Corporation (kontroleert 80 % van de mijnbouw — buiten de diamant — en bezit de grootste lood- en kopermijnen van geheel Zuidelijk Afrika), en andere broertjes, in razende vaart ontgonnen.

Oliekoncessies zijn verleend aan Soekor (Z.A.), twee miljonaars (De Preez en Onassis; deze laatste kocht voor 120 miljoen dollar diamantrijke grond, gelegen tussen Walvisbay en Sakompond), en de maatschappijen Gulf Oil, Chevron, Shell, BP en Phillips.

De visserij bracht in 1973 60 miljoen rand op, en is na de mijnbouw de belangrijkste exportsector. Eveneens belangrijk is de export van veeteeltproducten (o.a. de huiden van Karakulschapen).

Ook in Namibië paste Zuid-Afrika dezelfde tactiek toe als we hierboven reeds vermeld hebben: geen industrie van betekenis laten ontstaan. En de Namibiaanse economie is inderdaad gebaseerd op mijnbouw, landbouw, visserij en enig toerisme.

Vanwege de dekolonisatie in de voormalige Portugese kolonies, en de reeds grotere druk van de guerrillastrijd in de vrijwel onverdedigde grensgebieden van Rhodesië en Namibië, komt dit verbluffend economisch pakket op de helling te liggen. Eind september 74 stelde men voor om onderhandelingen te beginnen, met vertegenwoordigers van alle bevolkingsgroepen, over de toekomst van Namibië.

Sommige groepen stelden zich aarzelend achter dit voorstel, maar de ontuchterling kwam al gauw: Vorster was absoluut niet van plan om Namibië onafhankelijk te maken. Dit bleek overduidelijk uit de voorstellen van Jamie de Wet, de «Kommissaris-generaal voor de Inheemse bevolking in Zuid-West Afrika»: het dorre noordelijke thuisland Ovamboland zou onafhankelijk moeten worden, en zich moeten verbinden met de Ovambo's in Angola.

Het aldus vergrote Ovamboland zou een bufferstaat moeten vormen tegen het onafhankelijke Angola. De rest van Namibië zou opgedeeld worden in verschillende zwarte statjes (de huidige «thuislanden») in één groot blank gebied, dat niet alleen tweederde van de totale oppervlakte zou beslaan (vergeleek de situatie in Zuid-Afrika), maar waar ook alle mijnen, industrieën, goede landbouwgronden, e.d. liggen. Deze zwarte ministaatjes zouden een federatie kunnen vormen, of de blanke staat zou aansluiting kunnen zoeken bij Zuid-Afrika.

Met dit plan hoopt Zuid-Afrika een zwerm vliegen in één klap te slaan:

- het wil Ovamboland, met al zijn SWAPO-militanten, kwijt
- het wil zijn internationaal prestige opvijzelen, door de illegale bezetting van Namibië schijnbaar op te geven
- het wil tot overeenstemming komen met de VN, en tegelijkertijd de controle houden over de Namibiaanse diamant- en uraniummijnen.

vervolg blz. 7

anti-apartheidsweek

Op donderdag 26 februari '76 treedt de Zuidafrikaanse zwarte muziekgroep JABULA op, in ALMA II Van Evenstraat, Leuven. Jabula is een groep Zuidafrikaanse musici die in Engeland een goede pers kregen na hun eerste elpee (Virgin Records) en een reeks succesvolle optredens kenden. De groep musici emi-

greerde naar London, omwille van de apartheid, die de muzikale ontplooiing en vooral erkenning van de individuele mensen onmogelijk maakte. Dit wekt zeker geen verwondering als men weet dat hun muziek over onderdrukking en bevrijding gaat en dat die wordt gepresenteerd in een vlot Afrikaans jazzritme. De leden van Jabula (betekent 'geluk' zijn professionele mensen. Inspirator en leider Julian Sebothane Bahula begon zijn carrière bij de Melombo Jazzmen in Zuid-Afrika, eind 60-er jaren. De andere groepsleden vertoefden o.a. bij de manhaten Brothers (waarbij ook myriam makeba), bij de Dollar Brand Band (met niemand minder dan Gato Barbieri). De komposities vloeien uit de pen van Bahula en Ranku (gitaar en percussie). Voor de typische Afro-sound zorgen verder : Mhlongo (vocals), Eley (tenoren sopraan saxen), Mothle (bas gitaar, akoestiek bas en backing vocals) en Graham Morgan (drums, percussie). Zowel de elpee als hun optreden besluit met "Let us be free". We hopen dat Jabula in België de belangstelling krijgt die ze verdienen omwille van hun goed zittende muziek en het kader waarin zij steeds hun optredens naar voren brengen.

Kader van dit optreden : ANTI-APARTHEIDSWEEK 22-27 feb. Aktie rond Zuid-Afrika is momenteel zeker niet willekeurig, nu de imperizistische trekken van de apartheidstruktuur zich openlijk manifesteren, confessor de agressie tegen Angola. Het is nodig dat alle banden met dit imperialistisch en agressief regiem verbroken worden, zowel op economisch als op politiek gebied. Ze behoren

passen. Dat weet men in Zuid-Afrika maar al te goed. De inmenging in Angola vandaag kan morgen andere omliggende landen treffen. Vandaar dat Zuid-Afrika nu meer dan ooit toe is aan een doorgedreven militariseringsrepressie : het defensiebudget stijgt duizelingwekkend, de dienstplicht voor reservisten wordt verlengd, meer en meer miliciens worden onder de wapens geroepen. De Natolanden en Frankrijk geven hierbij Z.-Afrika het volle pond : ze voorzien het van strategische wapens, geven licenties voor de uitbouw van de Zuidafrikaanse wapenindustrie en helpen Zuid-Afrika bij het maken van nukleaire wapens. Zullen we nog lang moeten wachten eer de Nato en Zuid-Afrika met een ZATO of iets dergelijks voor de dag komen ????

AKZA.

immers tot de bouwstenen van de apartheid, de geraffineerde onderdrukkingsstruktuur waarvan de zwarten binnen en buiten Zuid-Afrika het slachtoffer zijn.

België heeft vele bindingen met Zuid-Afrika. Een daarvan is het Belgisch-Zuidafrikaans cultureel akkoord (getekend op 1 juni 1954).

- Het huidige akkoord voorziet o.a. in :
- samenwerking op wetenschappelijk gebied : uitwisseling van professoren en studenten (blank natuurlijk)
  - uitwisseling van culturele groepen : schilders, schrijvers, zang- en muziekgroepen en uitgebreide culturele manifestaties.
  - verspreiding van boeken, tijdschriften, films en allerlei propagandautingen

Het lijkt onbegrijpelijk dat dergelijk rascistisch cultureel akkoord nog steeds van kracht is. Aan deze gepermeerde politieke propaganda van Zuid-Afrika moeten we in Vlaanderen een einde kunnen stellen.

Het optreden van Jabula kadert in een alternatief cultureel festival, dat in de stadsest zaal van Mechelen gekoncentreerd is. Jabula wil ook in Leuven een ruim publiek bereiken en wijzen op de imperialistische en onderdrukkende tendens die de apartheid vertegenwoordigt.

- De politieke eisen die verder door de inrichters zullen geformuleerd worden zijn :
- neen aan het cultureel akkoord België Zuid-Afrika
  - emigratiestop naar Zuid-Afrika
  - stop handel en investeringen met Zuid-Afrika
  - steun aan de Zuid-Afrikaanse bevrijdingsbeweging ANC en haar multiraciale vkbeweging SACTU
  - neen aan de zuidafrikaans

- haar multiraciale vkbeweging SACTU
- neen aan de Zuid-Afrikaanse agressie in Angola.

De eventuele winst bij dit optreden gaat naar SACTU.

WIJ REKENEN OP UW SYMPATHY-BETUIGING. KOM NAAR JABULA. de inrichters : kultuurraad, wereldwinkel, akza en boaa.

STUDIEADVIES

Naar aanleiding van de studiedag : Studeren als gehandicapte op 15 november 1975 gehouden, wordt door de Werkgroep Gehandicapte Studenten een brochure rond dit thema uitgegeven. Hierin vindt U onder andere : een sociologische benadering van het gehandicaptenbeleid in België, de financiële voorzieningen voor mindervaliden in het Hoger Onderwijs, aangepast wonen, toegankelijkheid van scholen, ervaringen van studerenden en hun leraars..

Deze brochure kan verkregen worden door storting van 75 frank op Bankrekening 431-0370271-89 van de Dienst voor Studie-Advies, Muntstr. 24, 3000 Leuven, met vermelding 'Studeren als gehandicapte'

bique, zullen vriendelijk worden overgehaald om de rand als hun munteenheid te aanvaarden. (...) Er is al een «Recources Planning Council» (een soort investerings-planbureau) voor Zuidelijk Afrika, dat onderzoek moet doen, en alle landen in Zuidelijk Afrika moet adviseren, om zo een dubbele vestiging van bepaalde industrieën te voorkomen. Dit zou namelijk tot onnodige hoge uitgaven kunnen leiden en een onnodige concurrentie tussen bepaalde landen kunnen aanwakken. Lidstaten van de Economische Gemeenschap kunnen elkaar aanvullen. Bijvoorbeeld zou de Republiek Zuid-Afrika machines, chemische producten en elektronische apparaten kunnen maken, terwijl Transkel Jute produceert, Swaziland suiker, Botswana vlees en Lesotho water.

Maar net toen Zuid-Afrika zich nog kon overleveren aan dergelijke optimistische en gedurfde bespiegelingen, kwamen de ontwikkelingen in Angola roet in het eten gooien. Bij de nadering van de onafhankelijkheid bracht MPLA immers zijn imperialistische tegenstanders FNLA en UNITA beslissende klappen toe. Uitteraad kon Z.-Afrika vanaf dat ogenblik niet passief blijven toezien op het verlies van zijn bondgenoten, en het oprukken van de progressieve krachten in Angola. Een definitieve overwinning van MPLA zou al te nefaste gevolgen hebben : de progressieve landen Tanzania, Mozambique en Angola zouden aan slagkracht en weerbaarheid winnen, Zambia en Rhodesia zouden verder onder druk komen van interne en externe progressieve krachten, het wingewest Naobia zou zich door Angola gerugsteund voelen in de onafhankelijkheidsstrijd tegen Zuid-Afrika, en wat zou er resten van de vroeger zo veelbelovende as Zuid-Afrika Zambia-Zaire ?

Bij deze perspectieven dreigen de economische dromen en belangen van Z-Afrika in het gedrang te komen, wat onmiddellijk repercussies zou hebben op de interne economische situatie. Maar wat meer is, de nood aan expansie van Z-Afrika's zijde is zo nauw verbonden met de apartheidspolitiek zelf, dat ook meteen hier de politieke problemen overhans zullen toenemen.

Het zijn deze economische belangen en de onvermijdelijke politieke implicaties erbij die Z-Afrika in het avontuur van de agressie tegen Angola gestort hebben. Daarbij rekenden ze in Angola op hun partners Unita en FNLA, die echter al hun geloofwaardigheid verbrasten door deze alliantie.

Uiteindelijk is de invasie slechts op korte termijn succesvol gebleven. De zuidafrikaanse troepen worden nu door MPLA teruggedreven. Ook heeft Zuid-Afrika zich misrekend in in de openlijke ondersteuning door de VS en West-Eropa

In de openlijke ondersteuning door de VS en West-Europa voor deze kruistocht, ofschoon het natuurlijk tot een afkeuring gekomen is : misschien kon Z-Afrika in hun plaats een vuil karwei doen. Het is nu duidelijk dat Zuid-Afrika het ware gelaat van zijn "uitwaartse politiek" onthuld heeft. Het zal trouwens voor dit land van langsom moeilijker worden de politiek van de fluwelen handschoen toe te

Jammer voor Vorster, maar het ziet er niet naar uit dat zijn berekeningen zullen uitkomen. Zowel Sean Mc Bride, VN-kommissaris voor Namibië, als het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen (IVVV), wezen het Zuidafrikaanse voorstel van de hand. De woordvoerder van het IVVV te Brussel verklaarde : «De gesprekken kunnen alleen positieve resultaten hebben als de echte vertegenwoordigers van het volk deelname van de SWAPO is de enige echte vertegenwoordiger van het Namibische volk. De hoofden van de verschillende stammen zijn niet meer dan politieke marionetten». Natuurlijk kwam de belangrijkste reactie van het SWAPO zelf. SWAPO weigert iedere onderhandeling, zolang haar leiders in Pretoria of op het beruchte Robbenland gevangen blijven. Bovendien zal SWAPO de aankondigde verkiesingen voor het schijnparlement van Ovamboland boycotten. En ten slotte is SWAPO vierkant tegen iedere poging om Namibië op te delen. Dergelijke stellingname laat aan duidelijkheid niets te wensen over.

In ieder geval draait de Zuidafrikaanse propagandamachine weer op volle toeren om de buitenlandse publieke opinie in slaap te sussen. Of zijn er nog mensen die iets «fatastisch» zien in de binnen- en buitenlandse politiek van het apartheid-regime ?

RHODESIE

«Het Rhodesische 'geval' heeft voor het nationalistisch bewind van Vorster twee grote voordelen : er is gelegenheid voor een goede training van de Zuidafrikaanse politie, en er is mogelijkheid tot 'zakken doen', vermits de Rhodesiers toch niet in de mogelijkheid verkeren om veel te discussiëren», aldus Serge Thion in de Monde Diplomatique van mei 1973.

Deze uitspraak geeft enig zicht op de Rhodesische situatie. Hoewel Zuid-Afrika het Smith-regime niet zo erg in het hart draagt, toch heeft de Zuidafrikaanse zakkenwielder de gelegenheid niet laten voorbijgaan om langs investeringen (om en nabij de 200 miljoen Engelse ponden) en handel de beurs wat aan te dikken.

Niet te verwonderen dat men het regiem van Salisbury met hand en tand bijstond om de door de UNO getroffen economische boycot te omzeilen.

Maar reeds onmiddellijk na de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Smith (11 nov. 1965) werden de economische banden met Zuid-Afrika aangehaald. Zo nam de import van kapitaalgoederen uit Zuid-Afrika in sterke mate toe. De export van Rhodesische goederen naar Zuid-Afrika ontwikkelt zich heel wat moeizamer vanwege de concurrentie met de Zuidafrikaanse industrie. Maar niettemin is Rhodesië toch de belangrijkste handelspartner van Zuid-Afrika.

Het merendeel van de grote investeringen is in handen van Zuid-Afrika. Anglo American bijvoorbeeld voerde zijn investeringen op tot 15 miljoen rand. De AAC hoopt daarmee een export van 9 miljoen rand aan nikkel per jaar te realiseren. Daarnaast heeft ze ook nog belang in het Wankie-Thermal-project (elektriciteit, ijzer, staal).

Uiteraard heeft ook in Rhodesië het ineenstorten van het Portugees koloniale rijk zich laten voelen. Ieder warnemer kon zo weten dat Rhodesië «de volgende in het rijtje» was. Hetgeen meteen ook de diplomatieke activiteiten van Vorster verklaart. Deze laatste weet maar al te goed dat het over kop gaan van het regime in Salisbury een rechtstreekse bedreiging zou gaan vormen voor Pretoria. En daar zit hij precies niet op te wachten.

We dienen ons echter wel voor ogen te houden dat Vorster, ondanks alle diplomatiek gefladder — het weze in Abidjan of in Loesaka — niet bereid is om fundamentele veranderingen door te voeren.

III. "South Africa's dream" en de geopolitieke rol Angola.

Eén van de Wrangle vruchten van de apartheidspolitiek is het groot gebrek aan koopkracht op de eigen binnenlandse markt. Daardoor is de Zuidafrikaanse industrie gedwongen om in het buitenland naar markten te zoeken. Hetgeen dan uitloopt op een bijna klassieke koloniale verhouding : Zuid-Afrika voert kapitaal en industriegoederen uit en investeert in mijnbouw- en infrastructuurprojecten. In ruil schaft het zich grondstoffen, landbouwproducten en gastarbeiders aan.

In een artikel uit «Africa South» (feb. 1968) komt dit duidelijk tot uiting : «Ons economische en politieke doel in Zuidelijk Afrika is het mobiliseren van alle natuurlijke en menselijke hulpbronnen aan de Tafelberg (bij Kaapstad) tot de oever van de Kongo-rivier. (...) Landen als Rhodesië, Malawi, Angola, Mozam-

KALENDER

LEUVEN-LOUVAIN

Maandag 16 februari.

- 22 07 57
- 22 07 58
- 22 07 59
- 22 08 00
- 22 08 01
- 22 08 02
- 22 08 03
- 22 08 04
- 22 08 05
- 22 08 06
- 22 08 07
- 22 08 08
- 22 08 09
- 22 08 10
- 22 08 11
- 22 08 12
- 22 08 13
- 22 08 14
- 22 08 15
- 22 08 16
- 22 08 17
- 22 08 18
- 22 08 19
- 22 08 20
- 22 08 21
- 22 08 22
- 22 08 23
- 22 08 24
- 22 08 25
- 22 08 26
- 22 08 27
- 22 08 28
- 22 08 29
- 22 08 30
- 22 08 31

* Optreden Leuvens Universitair Koor in de grote aula om 20.15

* fakbar (W&L): kaartavond

* ISOL: pintjes en fruitsap aan 10fr.

* Kultuurraad: Werkgroep Ballet en Lichamelijke expressie in het oud gebouw van het sportkot.

Werkgroep de kegelaars (volksdans) in de munt.

* Om 20 uur regionaal comité tegen de misbruik van de psychiatrie voor politieke vervolgingen op soc.raad.

* Sporta Studenten Werking: 20u.: dansen 21u.: Jazz 22u.: turnen

Woensdag 18 februari.

- 22 09 01
- 22 09 02
- 22 09 03
- 22 09 04
- 22 09 05
- 22 09 06
- 22 09 07
- 22 09 08
- 22 09 09
- 22 09 10
- 22 09 11
- 22 09 12
- 22 09 13
- 22 09 14
- 22 09 15
- 22 09 16
- 22 09 17
- 22 09 18
- 22 09 19
- 22 09 20
- 22 09 21
- 22 09 22
- 22 09 23
- 22 09 24
- 22 09 25
- 22 09 26
- 22 09 27
- 22 09 28
- 22 09 29
- 22 09 30
- 22 09 31

* solidariteitsdag met de politieke gevangenen uit Marokko en tunesië.

Chileense film: "Ik was, ik ben ik ben geweest." in aud. vesalius om 20 en 22u.

Tentoonstelling en informatie in de Cercle.

* Kultuurraad: Werkgroep Ballet en Lichamelijke expressie in oud gebouw sportkot.

* Peest eerstejaars door UP: zie verder in het blad.

* Cyclo-cross: org.: Landbouw en sportraad.

* Dia-voorstelling Schotland en Amerika met moderne muziek.

* A.I.B.-vormingsvergadering: eigen werking en contacten.

* Sporta Studenten Werking: 19.30u.: schaatsen

* Cabaret: Paul van Vliet in de stadsschouwburg

Vrijdag 20 februari.

- 22 10 01
- 22 10 02
- 22 10 03
- 22 10 04
- 22 10 05
- 22 10 06
- 22 10 07
- 22 10 08
- 22 10 09
- 22 10 10
- 22 10 11
- 22 10 12
- 22 10 13
- 22 10 14
- 22 10 15
- 22 10 16
- 22 10 17
- 22 10 18
- 22 10 19
- 22 10 20
- 22 10 21
- 22 10 22
- 22 10 23
- 22 10 24
- 22 10 25
- 22 10 26
- 22 10 27
- 22 10 28
- 22 10 29
- 22 10 30
- 22 10 31

* Kultuurraad: werkgroep fotografie in H. Geeststr. 90

* Anti-apartheidsweek: film om 20u. in jeugdclub Jeko, "The last grave in Dimbeza"

* ISOL: begin van Internationaal schaak- en Vogelpikampioenschap in Isolbar.

22 08 31 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 32 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 33 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 34 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 35 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 36 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 37 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 38 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 39 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 40 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 41 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 42 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 43 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 44 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 45 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 46 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 47 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 48 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 49 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

22 08 50 ASW Vrijdagavond in de bibliotheek 10u.30u. 21 uur

Dinsdag 17 februari.

- 22 01 01
- 22 01 02
- 22 01 03
- 22 01 04
- 22 01 05
- 22 01 06
- 22 01 07
- 22 01 08
- 22 01 09
- 22 01 10
- 22 01 11
- 22 01 12
- 22 01 13
- 22 01 14
- 22 01 15
- 22 01 16
- 22 01 17
- 22 01 18
- 22 01 19
- 22 01 20
- 22 01 21
- 22 01 22
- 22 01 23
- 22 01 24
- 22 01 25
- 22 01 26
- 22 01 27
- 22 01 28
- 22 01 29
- 22 01 30
- 22 01 31

* Elcker-Ik: 20u. Avond over politiek en vorming m.m.v. Toon v. de Velde. De crisis en zijn uitwegen

* Mobilisatie voor proces tegen Dr. Merckx in Antwerpen om 9u. bussen vanuit Leuven inschr. mogelijk op sociale raad.

* Sticht. Leon Lesoil: Het overgangsprogramma, perspectieven op korte en middellange termijn op soc.raad.

* Sporta Studenten Werking: 20u.: Karaté 21u.: Yoga 22u.: Yoga

Donderdag 19 februari.

- 22 02 01
- 22 02 02
- 22 02 03
- 22 02 04
- 22 02 05
- 22 02 06
- 22 02 07
- 22 02 08
- 22 02 09
- 22 02 10
- 22 02 11
- 22 02 12
- 22 02 13
- 22 02 14
- 22 02 15
- 22 02 16
- 22 02 17
- 22 02 18
- 22 02 19
- 22 02 20
- 22 02 21
- 22 02 22
- 22 02 23
- 22 02 24
- 22 02 25
- 22 02 26
- 22 02 27
- 22 02 28
- 22 02 29
- 22 02 30
- 22 02 31

* Kultuurraad: Werkgroep toneel in de sluisstraat, 77 Leuven universit. koor in mie trees.

* Isol-bar: Indonesian contact-dinner by Riny

* Sporta Studenten Werking: 18u.: Zwemmen 19u.: Turnen 19.30u.: Wandelen 20.40u.: Karaté

EERSTEJAARSFEEST

1. NAMIDDAGAKTIVITEITEN.
- Stand 1: stadspark, koordtrekken, zaklopen, met hoefijzers naar een pin gooien, een bal door een autoband sjetten.
- Stand 2: Hooverplein, Met de mikrowagen wordt er hier aan volksdansen gedaan.
- Stand 3: Ladeuzeplein Grote plakaten met papier erop zijn hier aangebracht. Met verf en stiften kan hierop naar hartelust getekend worden. Met de groep misschien eerst een thema afspreken.
- Stand 4: Parochiecentrum, Hier worden de boterhammen gesmeerd voor 's avonds.
- Stand 5: Einde Bond, Met behulp van sandwichmannen proberen we de mensen enkele te stellen. De antwoorden op deze sandwichmannen verzamelen we in telegramstijl.
- Stand 6: Station, We borstelen het plein, poetsen verkeerssignalen en -borden, wassen de voorruit van de bussen en van andere stappende auto's
- Stand 7: Galeries
- Stand 8: Inno, Hier wordt er gezongen, samen met enkele gitaristen en proberen we ook wat aan bewustmaking te doen ivm de rol van grootwarenhuizen.
- Stand 9: winkelst. Diestse, dmv AARDAPPELSTAART doosje voortbewegen, sinaasappel langs hals doorgeven, met de handen op de rug in appels bijten
- Stand 10: Fochplein, Soep koken en schoenen poetsen
- Stand 11: parking to Valk Steltlopen, piramide bouwen, Haasje over, Romeinse wagen
- Stand 12: Pomp "El Parma"
2. BEGINTHOOFVIERING
- Kontrast: spel-ernst: waar houdt het spel op en begint de ernst.
- "Vertrouwen we mekaar nog als het niet meer om te lachen is"
- Hoever durven we samen konsekvent en solidair de weg te gaan".
3. AVONDFEEST:
- Eten-opruimen
- Moment van rust
- Zangstond-volksdansen
- Free podium-apoteose
- Vrije dans.

FOTOGRAFIE

De 'Werkgroep Fotografie' blijft tot eind februari elke vrijdagavond om 20.30u in de doka, H. Geeststraat 90, samenkomen. Onderwerp van deze bijeenkomsten is meestal het ontwikkelen en afdrucken van foto's. Hierbij wordt er tevens geëxperimenteerd om nieuwe effecten bij afdrucken te krijgen. Maar de afdruk is slechts een tweede stap naar een goede foto. Daarnaast is de opname zeker even belangrijk. Daarom wordt er vanaf maart gestart met een nieuwe cyclus van lessen. Deze zullen zich dus meer specificeren in het 'trekken' van de foto's. Daarvoor wordt er beroep gedaan op een bevoegde leraar: Piet VRANCKX, beroepsfotograaf. Hij studeerde aan de St. Lukas te Brussel 11, fotografie, was gastdocent in Engeland, geeft nu les in groep T en is tevens medewerker van het Bestuur van Jeugdvorming (ministerie van cultuur)

Deze lessencyclus zal vooral praktisch-gericht zijn, geen hoogdravende theoretische uiteenzettingen, maar wel zeer concrete wenken.

Verder is het ook de bedoeling om, vertrekkend vanuit deze lessen, een vaste kern van geïnteresseerden te krijgen, zodat we volgend academiejahr reeds vanaf de eerste maanden serieus kunnen gaan werken.

Deze cyclus bestaat uit 6 lessen van elk 2 uur. De eerste zal doorgaan op maandag 1 maart, 20.30u in de H. Geeststraat 90. Vervolgens op vrijdag 5, maandag 8, 15, 22, en 29 maart, telkens om half negen op hetzelfde adres (Kultuurraad)

Okee, we zien je dus op 1 maart om half negen. Als het mogelijk is, verwittig ons dan eventjes (de koffie staat klaar), tel. 23.76.73